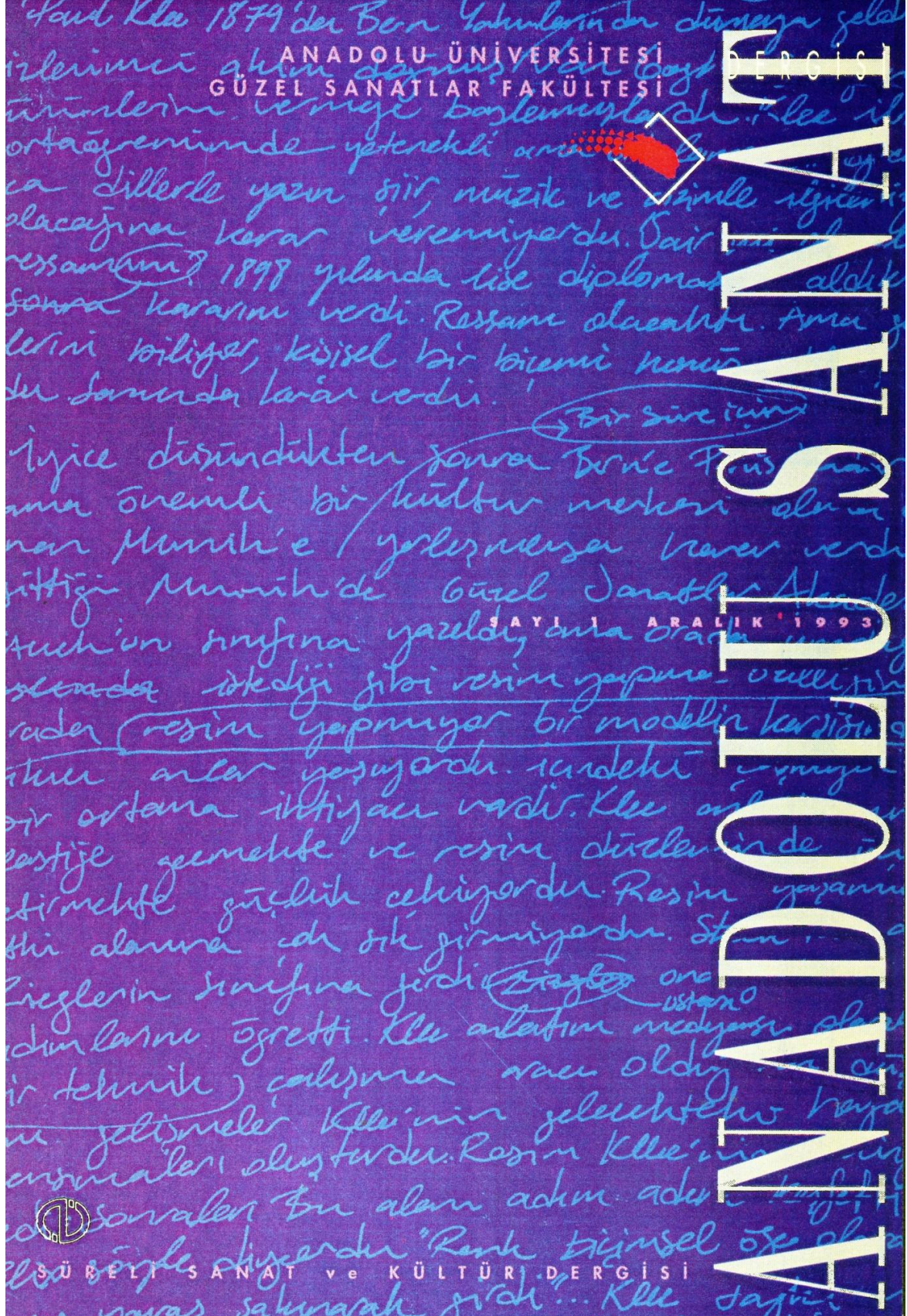

F44. Uludağ, K., "Felsefe + Sanat = Sanat Felsefesi", ANADOLU SANAT DERGİSİ, A.Ü. G.S.F. Yay., Aralık, Sayı: 1, Eskişehir, Sayfa: 177-182, 1993.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
ÖNSÖZ	iii
BAŞLARKEN	v
Kadın, Yaşam, Kültür	1
Tomur ATAGÖK	
Temel Sanat Eğitiminin Gerekliliği	29
Faruk ATALAYER	
Yaratıcılık ve Grafik Tasarımı	43
Emre BECER	
Sanat, Aşk ve Ölüm Üzerine Bir Not	51
Bülent BOZKURT	
Sanat Eğitiminde “İmgenin Ekolojisi” Kavramı	59
Ahmet CEMAL	
Fotoğraf ve Fotoğraf Sanatı	65
Zeki CEYHAN	
Yağcıbedir Halılarındaki Motiflerin Yöresel İsimleri ve Anlamları	81
Didem ATİŞ ÇUKUROVA	

Amerika’da Heykel Sanatı	89
Sıtkı M.ERİNÇ	
Kahramanmaraş ve Gaziantep’teki Geleneksel Evler	113
İsmail Lütfi EROL	
Çekiden Erince Giden Bir Yol Var mı ki?	123
Bilge KARASU	
Yazı-Resim İlişkisi ve Resimli Kitap Üzerine	129
Gülbin KOÇAK	
Atatürk Devrimlerinin Temelleri ve Kültür Sorunu	145
İoanna KUÇURADI	
Ateşin Toprağa Hükmettiği Sanat	157
Ayşegül TÜREDİ ÖZEN	
Toplumsal Değişme ve Değişen Sanat Eğitimi	165
İnci SAN	
Felsefe + Sanat → Sanat Felsefesi	177
Kemal ULUDAĞ	
Demokrasi ve Sanat	183
Zeynep YASA YAMAN	
Resimde Zaman ve Mekân Kavramı	197
Filiz YENİŞEHİRLİOĞLU	

FELSEFE + SANAT ⇒ SANAT FELSEFESİ

Kemal ULUDAĞ*

Özne olan insan ile nesne olan doğa arasındaki, insan etkinliklerinin temeli, insanın doğayı kendi denetimine alma çabasıdır. İnsan etkinliklerinin ve çabasının oluşturduğu alan kültürdür. Kültür; insanın varoluş nedenlerini, yaşamasının ereklerini ussal ve duygusal olarak ortaya koyduğu, kendi varlığını ve çevresini etkileme-değiştirme çabasının düşünsel, eylemsel ve nesnel boyutudur. Kültür içinde yeralan ve bu alanın en etkin güdüleyici güçleri olarak ise felsefe ve sanat gösterilebilir.

Bilgi sevgisi anlamına gelen felsefe, evrensel bilginin bilimidir. Felsefe, en genel tanımıyla, evreni, insanı ve insanın evrenle ilişkilerini araştıran düşünce sistemidir.

İlk çağda felsefe, insanın, içinde yaşadığı dünya üstüne edindiği bütünsel bilgiyi dile getiriyordu. Bugün de, çok daha geniş kapsamlı olarak, aynı anlamı dile getiriyor. Ne var ki arada geçen uzun yıllar boyunca birçok serüvenler geçirmiş, kimi yerde törebilim ve kimi yerde tanrıbilim kılığına bürünmüştür¹

* Anadolu Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Öğretim Görevlisi

1 HANÇERLİOĞLU, O. Felsefe Sözlüğü, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1982 S. 112

Genel olarak felsefenin işlevi, insanın kendisi ve yer aldığı evren üzerine bilgi edinme çabası olarak belirmekle birlikte, dönemlere ve filozoflara göre farklı yorumlanır. Francis Bacon'a göre felsefe deney ve gözleme dayanan bilimsel veriler üstünde düşündürmektir. Hobbes'a göre felsefe yapmak doğru düşündürmektir ve neden sonuç ilişkileriyle doğru bilgiyi bulmaktır. Leibniz'e göre felsefe doğru olanı bulup anlatmaktır. Kant'a göre felsefe bilginin nasıl mümkün olabileceğini öğrenmektir.

Sanat; insanla nesnel gerçeklik arasındaki estetiksel ilişki olarak tanımlanabilir. İnsanoğlu, çevresindeki nesneler içinde ve bu nesneler aracılığıyla bir yandan kendisini bir yandan da nesnel gerçeklik ile kurduğu ilişkilerin bütünselliğini sanat yardımıyla kavramaya çalışır.

İnsanın özünü oluşturan güçlerin–nesnel gerçek ile etkileşerek–kendi içlerinde gerçekleştirilmesi, sanatın başlıca amacını oluşturur... İnsan yaşama faaliyetinin kendisini ve isteğini bilincinin nesnesine dönüştürür ².

İnsan yetilerinin iki ayrı etkinlik alanı olan felsefe ve sanat, kendi özerk yapıları içinde kendi yaklaşımlarıyla üretilen evrensel sonuçlara ve kendi içlerinde farklı niteliklere sahip olmalarına karşın, aralarında kaçınılmaz bağlar ve ortaklıklar bulunur. Bu bağlar ve ortaklıklardan dolayı, felsefenin ve sanatın belli kesimleri birbiriyle çakışmış durumdadır.

Bu durum, bilincine varılsın ya da varılmasın, insan yaşamının bütünlüğünden ve alanların kendi yapısından kaynaklanan bir zorunluluktur. bu zorunluluk, felsefe ile sanat eserlerinde şu ya da bu şekilde kendini gösterir.

Felsefe ve sanatın, başka bir deyişle filozofların ve sanatçıların

2 BUHR, M.–A. KOSING. Bilgi kuramı Sanat Kuramı, (Çev.: V. ATAYMAN), Birim Yay. İstanbul, 1984, S. 35.

amacı, doğayı ve onunla sürekli ilişkiler içinde bulunan insanı aydınlatmak, anlamak, çözümlemek, yargılamak ve değişimlere yöneltmektir. Felsefe ve sanat ortak konulara yönelirken, sanat tikel olandan, felsefe ise tümel olandan hareket etmekle beraber, iki alanın da temel amacı evrensel olanı yakalamaktır.

Filozofun tavrı sanatçının tavrından pek farklı değildir. bu iki tavır diğer alanlardaki tavırlardan farklıdır. Bu tavırlar hedonistik bir tavır olmadığı gibi, bir tüccarın tavrı gibi çıkarıcı da değildir. Filozofun tavrı belki de kendi içinde amaçlı ya da amaçsız amaçtır (autetolos). Filozof evrene filozofca bakar ve evreni kendi yöntemiyle sorgulamaya tabi tutar. Sanatçı da evrene sanatçı olarak bakar ve belki de evreni kendi yöntemiyle yorumlamaya çalışır³.

Filozof ve sanatçı, çözümleme, yargılama ve değişimi belirli bir zaman ve mekan için öngörmemekle birlikte, bu üç eylem, tarihsel süreçte insan ve insan edinimleri üzerinde bazen doğrudan, bazen dolaylı etkisini yavaş bir şekilde göstermiştir ve göstermektedir denebilir. Başka bir ifadeyle; filozof ile sanatçının etkinlikleri ve ürünlerin hayata geçmesi, sosyo-kültürel koşullara bağlı olarak gerçekleşir.

Filozof da sanatçı da dünyayı değiştirmeye uğraşır. Filozof insanın doğayla olan nesnel ilişkilerinin dış dünyasını değiştirmeyi amaçlar. Sanatçı ise, insanın öteki insanlarla olan öznel ilişkilerinin iç dünyasını değiştirmeye çalışır. Filozof, dış dünyayla ilgili bilincinde bir çelişme bulup çıkarır ve onu bilimsel bir varsayım içinde çözer. Sanatçı ise, iç dünyaya ilişkin bilincinde bir çelişme bulur ve onu bir sanat yapısı içinde çözer. bunların her ikisi de yaratıcı eylemdir. Filozof bilgimizi zenginleştirerek doğa üzerindeki egemenliğimizi biraz daha pekiştirmiş olur. Sanatçı ise, toplumsal bilincimizi daha

3 TURGUT, İ. Sanat Felsefesi, Bilgehan Yay, İzmir, 1991 S.12

yüksek bir düzeye vardırıarak gelişmeyi ilerletir⁴.

Felsefe ile sanat doğa ve insanı çözümleme, yargılama, değiştirme işlevini doğrudan ya da dolaylı bir şekilde yerine getirmekle beraber, birbirlerini destekleyen, eleştiren ve gerektiğinde bazen araç olarak kullanan iki alandır. Bu etkileşime felsefe açısından bakıldığında, felsefi düşüncedeki gelişmelerin zaman içinde sanattaki gelişmeleri belirlediği görülebilir.

Felsefe, sanat'ın insanvarlığı ve toplum üzerine olan dolaylı salt yansıması ve etkilemesine bakarak, yeniden, Sanat'ın Tarihsel süreç'te izleyeceği yolu saptar ve belirler⁵.

Felsefe–sanat ilişkisine derinlemesine bakıldığında, felsefenin bünyesinde oluşturulan ve bugün felsefeden bağımsız bir disiplin haline gelmiş 'Estetik' ve 'sanat Felsefesi'yle karşılaşılır. İki ayrı alan olan estetik ve sanat felsefesinin bazen aynı alanlar gibi eş anlamda kullanıldığı görülmektedir.

Estetik ile sanat felsefesi aynı anlama mı gelmektedir; yoksa bu ikisi arasında bir fark var mıdır? Estetikle sanat felsefesinin örtüşükleri ve ayrıldıkları noktalar nelerdir? Kabaca söylenirse estetik, doğada ve sanatta güzeli araştırır; sanat felsefesi ise sanatı araştırır⁶.

Sanat felsefesi; sanat yapının nasıl oluştuğu ve sanatın amacı gibi sorulara yanıt arayan bir disiplindir. Sanat felsefesinin amaç edindiği işlev; sanatı ve sanat eserlerini felsefe açısından irdelemektir. Başka bir ifadeyle, sanat felsefesi, sanatın kavramsal yapısının ve işlevinin felsefi açıdan ele alınmasını kapsar. Felsefenin , sanat adına, sanat felsefesi

⁴ THOMSON, G. İnsanın Özü, (Çev.: C.ÜSTEL) Payel Yay. İstanbul, 1991, S. 105.

⁵ YENİŞEHİRLİOĞLU, Ş. Felsefe ve Sanat, Dayanışma Yay, Ankara, 1982 S. 134.

⁶ YETİŞKEN, H. Estetiğin ABC'si, Simavi Yay, İstanbul, 1991 S. 9

olarak böyle bir işlev yüklenmesiyle, sanatın kendi içinde ve tarihsel sürecinde izleyeceği yolu yönlendirmesi gibi bir sorumluluk yüklendiği söylenebilir. Hatta bazı düşünür ve eleştirmenlere göre, felsefe sanata yönelmeseydi, sanat tümüyle ve sürekli olarak ya hep aynı kalırdı ya da kısır bir döngüden öteye gidemezdi. Sanat felsefesi, sanata ve sanat eserine yaklaşımında felsefi yaklaşım yöntemlerini ve felsefi sistemiği kullanır. sanat felsefesi, bir yöntemi ya da başka bir şeyi sanat ve sanat eserinin değerlendirilmesinde araç olarak kullanır da denebilir.

Burada sözü edilen “başka bir şey” bir varlık kuramı, bilgi kuramı, ahlak kuramı ya da devlet kuramı, vb. olabileceği gibi natüralizm, impressionizm, kubizm, vb. türden herhangi bir “izm”de olabilir⁷.

Sanat felsefesi, sanata ve sanat eserine yaklaşımında felsefi kuram ve alanların kullanımına açık olmakla birlikte, genel olarak ve yaygın bir biçimde, ontolojik (varlık felsefesi), kuramsal (felsefi kuramlar), politika (Devlet ve sanat politikası), izmler (sanat akımları) ve felsefi değerler (idealar) gibi değişik yöntemlerle ya sanat eserine varlığı, ya veriliş tarzı, ya mesajı, ya da işlevi açısından yaklaşıp ele alır. Bütün felsefi yaklaşımların amacı, alıcı-sanat yapısı arasındaki algılama sırasında oluşan boşluğu çözmektir. sanat felsefesi, sujenin sanatı ve sanat objesini olduğu gibi algılayabilmesini, kavrayabilmesini ve de anlıyabilmesini öngörür ve bu yönde yaklaşımlar getirmek çabasını taşır.

Sanat felsefesi kullandığı yöntemler ve seçtiği araçlardan dolayı, estetik, sanat psikolojisi, sanat sosyolojisi gibi sanat disiplinleri ya da alanları arasında diğerlerine oranla daha nesnel bir nitelik kazanmaktadır. Başka bir ifadeyle, sanat felsefesi, estetik, sanat psikolojisi ve sanat sosyolojisine oranla, yaklaşım ve saptamalarıyla daha geçerlik taşımaktadır.

7 YETİŞKEN, H. Estetiğin ABC'si, S. 10

Sanat felsefesi, sanatı felsefi çözümlemelere tabi tutarak ve kavramsallaştırmakla olasıdır. Kavramlar olgularla ilgili olduğundan değerleri de kapsar. Sanat, ortaya konduğu ortam ya da çevrenin değerler sisteminin etkisini ve izlerini taşıyabilir. Bu değerlerin evrensel boyutta olması, sanat felsefesinin geçerliliğini sağlar. Çünkü değerler alanı öznel ve görecelik taşıyabilir.

Felsefe, oluşturu ve değıştirci gücünü, sanatta, sanat felsefesi aracılığıyla gerçekleştirir. Bu, sanatın kendi doğasının ürettiğı bir evrensel zorunluluk olarak belirir ya da algılanır. Sanat felsefesi, salt öznel olan ile salt nesnel olanın bileşimini elde etmeye çalışarak, sanatın kendisini aşmasını sağlayan en önemli itici güçlerden biridir.